

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน การจดจำระลึกถึงทำให้เกิดการจดจำระลึกถึง พ่อสัมผัสกับการดึงของลูกๆ ที่จดจำพ่อด้วยความรักเช่นกัน
- คำถาม:** สิ่งซึ่งบอกของสภาพที่เป็นผู้ใหญ่ของลูกคืออะไร? ความเพียรพยายามที่จะทำให้ไปถึงสภาพนั้นคืออะไร?
- คำตอบ:** เมื่อลูกๆ ไปถึงสภาพที่เป็นผู้ใหญ่ของลูก, อวัยวะทางร่างกายทั้งหมดของลูกจะกลับมามีพลัง ลูกจะไม่ทำกรรมที่ผิดใดผ่านอวัยวะทางร่างกายของลูก สภาพของลูกจะไม่ไหวหวั่นสั่นคลอน ด้วยการมีสภาพที่ไม่สั่นคลอนในเวลาปัจจุบันนี้ อวัยวะทางร่างกายของลูกจะถูกควบคุมเป็นเวลา 21 ชาติเกิด เพื่อที่จะไปถึงสภาพนี้จึงตรวจสอบตนเอง ด้วยการจดจำสิ่งต่างๆ ไป ลูกก็จะมีคามระมัดระวัง ด้วยพลังโยคะเท่านั้นที่ลูกจะสามารถควบคุมอวัยวะของร่างกายของลูกได้ โยคะเท่านั้นที่จะทำให้สภาพของลูกเป็นผู้ใหญ่

โอมซานติ นี่คือการจารึกแสงบุญแห่งการจดจำระลึกถึง ลูกทั้งหมดอยู่ในการจารึกแสงบุญแห่งการจดจำระลึกถึงนี้ เป็นเพียงลูกเท่านั้นที่อยู่ใกล้ที่นี้ ในทำนองเดียวกัน, ไม่ว่าลูกๆ อยู่ที่ใดก็ตาม, พวกเขาจะจดจำพ่อและพ่อก็เข้ามาใกล้ชิดโดยอัตโนมัติ ในทำนองเดียวกันเช่นที่ดวงดาวบางดวงอยู่ใกล้กับพระจันทร์เป็นอย่างมาก บ้างก็ส่องประกายสว่างไสวอย่างมาก บ้างก็อยู่ใกล้และบ้างก็อยู่ไกลออกไป ลูกสามารถจะมองเห็นว่าดวงดาวดวงหนึ่งนั้นเปล่งประกายสว่างไสวมากเพราะดวงดาวนั้นอยู่ใกล้มาก และดวงดาวอื่นๆ ก็ไม่ส่องแสงเลย ลูกได้รับการยกย่องด้วยเช่นกันว่า ลูกคือดวงดาวแห่งความรู้และโยคะ ลูกๆ ได้พบกับพระอาทิตย์แห่งความรู้แล้ว พ่อจดจำลูกที่มีเฝ้าแต่ทำงานรับใช้เท่านั้น พ่อคือผู้ทรงพลังอำนาจเมื่อลูกจดจำพ่อ, การจดจำระลึกถึงทำให้เกิดการจดจำระลึกถึง ไม่ว่าลูกที่เฝ้าแต่ทำงานรับใช้เช่นนั้นจะอยู่ที่ไหน พ่อ, พระอาทิตย์แห่งความรู้ก็จะจดจำพวกเขา ลูกๆ ก็จดจำพ่อเช่นกัน พ่อไม่จดจำลูกที่ไม่จดจำพ่อ การจดจำระลึกถึงของพ่อไม่ได้ไปถึงพวกเขา การจดจำระลึกถึงทำให้เกิดการจดจำระลึกถึงอย่างแน่นอน ลูกๆ ต้องจดจำบาปด้วยเช่นกัน ลูกๆ ถามว่า บาบาท่านจดจำฉันหรือไม่? พ่อพูดว่า ทำไมล่ะ? ทำไมพ่อจะไม่จดจำลูกในลักษณะนี้? ผู้ที่บริสุทธิ์มากและมีความรักต่อพ่อเป็นอย่างมากก็ดึงดูดพ่อในลักษณะนั้นด้วยเช่นกัน ลูกแต่ละคนสามารถถามตนเองว่า ฉันจดจำบาปมากเพียงใด? ด้วยการอยู่ในการจดจำระลึกถึงผู้เดียว, ลูกก็ลืมโลกเก่านี้ ลูกจดจำพ่อแล้วลูกก็ไปและพบกับท่าน เวลาที่จะพบปะกับท่านได้มาถึงแล้ว พ่อได้อธิบายความลับของละครแก่ลูกแล้วด้วยเช่นกัน พ่อมาและทำให้ลูกๆ กลายเป็นลูกทางจิตของท่าน ท่านสอนวิธีที่จะกลับมาบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์แก่ลูก พ่อคือผู้เดียวเท่านั้นและทุกคนก็จดจำพ่อ อย่างไรก็ตามทุกคนได้รับการจดจำระลึกถึงนั้นตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามของพวกเขาเอง ยิ่งลูกจดจำท่านมากเท่าไร, ก็ยิ่งเหมือนราวกับว่าบาปกำลังยืนอยู่เบื้องหน้าลูกมากเท่านั้น นี่คือวิธีที่ลูกจะไปถึงสภาพที่อยู่เหนือบ่วงกรรมของลูก ยิ่งลูกจดจำบาปมากเท่าไร, อวัยวะของร่างกายของลูกจะซุกซ่อนน้อยลงเท่านั้น เมื่ออวัยวะทางร่างกายสร้างความซุกซ่อนนั้นก็เรียกว่าเป็นมายา ไม่มีการทำกรรมที่เลวร้ายผ่านอวัยวะทางร่างกาย ที่นี้ลูกต้องเอาชนะอวัยวะทางร่างกายด้วยพลังโยคะ ผู้คนเหล่านั้นควบคุมอวัยวะของพวกเขาด้วยยา ลูกถามว่า บาบ่า ทำไมฉันไม่สามารถควบคุมอวัยวะเหล่านี้ได้? พ่อพูดว่า ยิ่งลูกจดจำบาปมากเท่าไร อวัยวะทางร่างกายของลูกก็จะได้รับการควบคุมมากเท่านั้น สิ่งนี้เรียกว่าสภาพที่อยู่เหนือบ่วงกรรม สิ่งนี้สามารถทำได้ด้วยการจารึกแสงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึงเท่านั้น เหตุนี้เองราชาโยคะโบราณของบาร์ตจึงได้รับการจดจำ เพียงพระเจ้าเท่านั้นที่สามารถสอนสิ่งนี้ได้ พระเจ้าสอนลูกๆ ของท่าน ลูกต้องทำความเพียรพยายามเพื่อเอาชนะอวัยวะทางร่างกายที่มีกิเลสเหล่านั้นด้วยพลังโยคะ ลูกจะกลับมาสสมบูรณ์พร้อมในเวลาสุดท้าย เมื่อลูกไปถึงสภาพของความเป็นผู้ใหญ่ก็จะมีอวัยวะทางร่างกายใดๆ ของลูกที่จะสร้างความซุกซ่อน ด้วยการจับสั่นความซุกซ่อนทั้งหมดในเวลานี้จะไม่มียอวัยวะทางร่างกายใดๆ ของลูกที่จะหลอกลวงลูกถึง 21 ชาติเกิด และแล้วอวัยวะทางร่างกายของลูกจะได้รับการควบคุมเป็นเวลาถึง 21 ชาติเกิด สิ่งหลักคือตัณหาจะ ด้วยการมีการจดจำระลึกถึงอวัยวะทางร่างกายของลูกจะได้รับการควบคุม ด้วยการควบคุมอวัยวะทางร่างกายของลูกในเวลานี้, ลูกจะได้รับรางวัลเป็นเวลาครึ่งหนึ่งของวงจร หากลูกไม่สามารถควบคุมอวัยวะเหล่านั้นได้บาปก็จะยังคงหลงเหลืออยู่ บาปของลูกจะถูกตัดออกไปอย่างต่อเนื่องด้วยพลังโยคะ ลูกจะเฝ้าแต่กลับมาบริสุทธิ์ นี่คือวิชาที่หนึ่ง ลูกเรียกหาพ่อเพื่อที่จะกลับมาบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์ ดังนั้นพ่อเองจึงมาและชำระลูกให้บริสุทธิ์ พ่อผู้เดียวเท่านั้นที่เต็มไปด้วยความรู้ พ่อพูดว่า พิจารณาว่าตนเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ นี่คือความรู้เช่นกัน หนึ่งในคือความรู้ของโยคะและอีกหนึ่งคือความรู้ของวงจรของ 84 ชาติเกิด มีความรู้สองประเภท และวิชาของคุณธรรมที่สูงส่งก็หลอมรวมอยู่ในสิ่งเหล่านั้นโดยอัตโนมัติ ลูกๆ รู้ว่าลูกกำลังเปลี่ยนจากมนุษย์ไปเป็นเทพ และดังนั้นลูก

ต้องสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่งอย่างแน่นอน ลูกต้องตรวจสอบตนเอง ด้วยการจดสิ่งเหล่านี้ลงไปลูกก็จะอยู่อย่างระมัดระวังกับตนเอง ด้วยการตรวจสอบตนเองลูกจะไม่ทำความผิดใดๆ พ่อเองพูดว่า จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอ ลูกเรียกหาพ่อเพราะลูกรู้ว่าบาบาคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ เมื่อท่านมาเท่านั้นที่ท่านให้คำแนะนำและแนวทางปฏิบัติเหล่านี้แก่ลูก เวลานี้ลูกๆดวงวิญญาณต้องนำคำแนะนำแนวทางเหล่านี้ไปปฏิบัติ ลูกเล่นบทบาทผ่านร่างกายเหล่านั้น ดังนั้นพ่อต้องเข้ามาในผู้น้อยอย่างแน่นอน สิ่งเหล่านี้มีหัตถ์จรรยมาก รูปภาพของตีมูรติกี่ชัดเจนมาก บราห์มาทำทาบาศีและกลายเป็นสิ่งนั้น และแล้วหลังจาก 84 ชาติเกิด ท่านก็ได้กลายเป็นสิ่งนี้ ลูกๆควรจะได้สิ่งนี้ไว้ในสติปัญญาของลูกด้วยเช่นกันว่า พวกเราบราห์มินเคยเป็นเทพแล้วพวกเราวิ่งไปในวงจรของ 84 ชาติเกิด เวลานี้เรามาที่นี่เพื่อที่จะกลายเป็นเทพอีกครั้ง เมื่อเราช่วงศักราชมาถึงจุดสิ้นสุด พวกเขาก็ได้รับการจดจำในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาด้วยความรักเป็นอย่างมาก เวลานี้พ่อกำลังแสดงให้ลูกเห็นวิธีที่จะได้มาซึ่งสถานภาพนั้น การจดจำระลึกถึงควรจะทำให้ตายยากด้วยเช่นกัน ลูกเพียงแค่ต้องมีภาชนะทองคำ ยิ่งลูกทำความเพียรพยายามมากเท่าไรประเด็นต่างๆก็จะยิ่งปรากฏออกมามากขึ้นเท่านั้น ลูกจะเฝ้าแต่พูดความรู้ที่ดีมากด้วยเช่นกัน ลูกจะรู้สึกเหมือนราวกับว่าบาบาเข้ามาในตัวลูกและกำลังให้ความรู้ บาบาช่วยเหลืออย่างมากด้วยเช่นกัน ลูกต้องให้ประโยชน์แก่ผู้อื่นด้วยเช่นกัน สิ่งนั้นลูกกำหนดไว้แล้วในละคร หนึ่งวินาทีที่ไม่สามารถเหมือนกับวินาทีถัดไปได้ เวลาผ่านไปเรื่อยๆ หลายปีหลายเดือนผ่านไปได้อย่างไร? เวลานั้นก็ผ่านไปเรื่อยๆตั้งแต่ตอนเริ่มต้น และแล้ววินาทีนี้ก็จะชั่วรอยหลังจาก 5000 ปี สิ่งนี้จะต้องเป็นที่เข้าใจอย่างดีด้วยเช่นกัน ลูกต้องจดจำพ่อด้วยเช่นกันที่บาปของลูกสามารถจะได้รับการปลดปล่อย ไม่มีวิธีอื่นใด ไม่ว่าสิ่งใดก็ตามที่ลูกเคยทำมาตลอดเวลาคือความเลื่อมใสศรัทธา ผู้คนพูดว่า พระเจ้าจะให้ผลของความเลื่อมใสศรัทธา ท่านจะให้ผลอะไร? ท่านจะให้ผลนั้นเมื่อไหร่และอย่างไร? พวกเขาไม่รู้เลย เมื่อพ่อมาเพื่อให้ผล, ผู้ที่ให้และผู้รับก็มาอยู่ร่วมกัน บทบาทของละครยังคงเคลื่อนต่อไปข้างหน้า นี่คือชีวิตสุดท้ายของลูกของละครทั้งเรื่อง เป็นไปได้ที่ใครบางคนอาจจะออกจากร่างของเขาหรือเธอ หากพวกเขาต้องเล่นบทบาทอื่นๆพวกเขาก็สามารถไปเกิดได้ด้วยเช่นกัน ผู้ที่มีปัญหามากมายก็สามารถไปใช้อีกชาติเกิดหนึ่ง ผู้ที่มีบาปมากมายก็จะไปเกิดซ้ำแล้วซ้ำเล่า, ชาติแล้วชาติเล่าติดๆกัน เขาจะเข้าไปในครรภ์, มีประสบการณ์ของความทุกข์แล้วก็สร้างและรับอีกร่างหนึ่ง นี่คือสภาพของผู้คนเมื่อพวกเขาสังเวทตนเองที่คำมี บาปมากมายบนศีรษะของพวกเขาและไม่มีพลังโยคะเลย การสังเวทตนเองที่คำคือการฆ่าตัวตายของร่างกาย ดวงวิญญาณเข้าใจว่าเขากำลังฆ่าตัวตาย ลูกพูดว่า บาบา เมื่อท่านมานั้นจะสังเวทตนเองแก่ท่าน อย่างไรก็ตามผู้คนสังเวทตนเองในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา นั่นคือความเลื่อมใสศรัทธา ไม่ว่าอะไรก็ตามที่ลูกทำ การให้ทาน การทำบุญ การจาริกแสวงบุญ ฯลฯ ใครแลกเปลี่ยนสิ่งนั้นกับใคร? กับดวงวิญญาณบาป มันคืออาณาจักรของราวัน พ่อพูดว่า การแลกเปลี่ยนใดๆลูกควรมีความระมัดระวัง หากมีการใช้บางสิ่งใช้ไปในทางที่ผิดแล้วนั้นก็จะสะสมอยู่บนศีรษะของลูก ลูกต้องทำทานและทำบุญด้วยความระมัดระวังอย่างมาก การให้ทานอาหารและเสื้อผ้าจะให้แก่ผู้ที่ยากจน ทุกวันนี้พวกเขาได้สร้างธรรมศาลาและมอบให้แก่ผู้คนที่นั่น ผู้ที่ร่ำรวยก็มีปราสาทช่วงที่ใหญ่โต สำหรับผู้ที่ยากจนก็มีกระท่อม พวกเขาอาศัยอยู่ข้างลำคลองที่สกปรก เคยมีการใช้สิ่งสกปรกนั้นทำปุ๋ยที่ต่อมาได้ขายไปแล้วและใช้ในทุ่งนา ฯลฯ ในยุคทองจะไม่มีทุ่งนาที่มีขยะเช่นนั้น จะมีดินที่สดใหม่ที่นี่ ชื่อที่แท้จริงนั้นคือสวรรค์ ชื่อของเพชรพลอยต่างๆได้รับการจดจำ บางคนทำงานรับใช้มากมาย และผู้อื่นทำงานรับใช้เล็กน้อย บางคนพูดว่าฉันไม่สามารถทำงานรับใช้ได้ ทุกคนคือเพชรพลอยของบาบา แต่ในสิ่งนั้นเช่นกันพวกเขาตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามของพวกเขา และต่อมาพวกเขาก็จะได้รับกราบไหว้บูชา เป็นเหล่าเทพที่ได้รับกราบไหว้บูชา ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธามีกราบไหว้บูชาหลายประเภท ทั้งหมดนั้นลูกกำหนดไว้แล้วในละคร และลูกเองก็มีความสุขเมื่อได้เห็นสิ่งนั้น พวกเราคือนักแสดง ลูกได้รับความรู้ในเวลานี้ ลูกมีความสุขมาก ลูกรู้ว่ามิมบทบาทของความเลื่อมใสศรัทธาด้วยเช่นกัน แม้กระทั่งในความเลื่อมใสศรัทธา, ผู้คนก็กลับมามีความสุขอย่างมาก ครูของพวกเขาคือขอให้พวกเขาหมั่นลูกปัดของลูกประจำ และพวกเขาก็จะเฝ้าแต่ทำสิ่งนั้นด้วยความสุขอย่างยิ่ง โดยที่ไม่เข้าใจใดๆเลย ชีวานั้นไม่มีตัวตน เหตุใดผู้คนจึงได้ถวายนมและน้ำ ฯลฯ ให้แก่ท่าน? พวกเขาได้ออฟเฟอร์โบริคให้แก่รูปปั้นบูชา แต่รูปปั้นเหล่านั้นก็ไม่รับประทานสิ่งใด มีการขยายตัวอย่างมากในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ความเลื่อมใสศรัทธาคือต้นไม้ในขณะที่ความรู้คือเมล็ด ไม่มีใครนอกจากลูกจะรู้จักผู้สร้างหรือสิ่งสร้าง ลูกบางคนแม้กระทั่งสังเวทกระดูกของเขาเองในงานรับใช้สำหรับสิ่งนี้ บางคนพูดกับลูกว่านี่คือจินตนาการของลูก อ้อ! แต่นี่คือการชำระของประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของโลก จินตนาการไม่สามารถชำระได้ นี่คือความรู้ เหล่านี้คือสิ่งใหม่สำหรับโลกใหม่ พระเจ้าพูดว่า พระเจ้านั้นใหม่และคำพูดที่สูงส่งของท่านก็ใหม่ด้วยเช่นกัน ผู้คนเหล่านั้นพูดว่าพระเจ้ากฤษณะพูด ในขณะที่ลูกพูดว่าพระเจ้าชีวาพูด แต่ละคนพูดถึงสิ่งต่างๆของตนเอง สองสิ่งจะไม่เป็นเช่นเดียวกัน นี่คือการศึกษาล่าเรียน ลูกศึกษาล่าเรียนที่โรงเรียนที่ไม่มีเรื่องของจินตนาการ พ่อคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ที่เต็มไปด้วยความรู้ ฤๅษีและมุนีพูดว่าพวกเขาไม่รู้จักผู้สร้างหรือสิ่งสร้าง ดังนั้นพวกเขาจะสามารถได้รับความรู้จากที่ไหนได้อย่างไร ในเมื่อแม้กระทั่งคนของศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปก็ไม่รู้สิ่งนั้น? ผู้ที่รู้

สิ่งนั้นก็จะได้รับสถานภาพ พ่อมาและอธิบายว่าเมื่อยุคบรรจบพบกันเกิดขึ้น คนใหม่จะมีความสับสนกับสิ่งเหล่านี้ พวกเขาพูดว่า มีพวกคุณไม่กี่คนเท่านั้นหรือที่ถูกต้องและคนอื่นๆผิด? ลูกอธิบายว่าพวกเขาทำให้กิตะนั้นผิดพลาด นั่นคือแม่และพ่อ ที่เหลือทั้งหมดคือสิ่งสร้าง ลูกไม่สามารถได้รับมรดกจากสิ่งเหล่านั้น ไม่สามารถมีความรู้ของผู้สร้างหรือสิ่งสร้างในพระเวทหรือคัมภีร์ ก่อนอื่นใดจงพวกเรารู้ว่าศาสนาใดได้รับการจัดตั้งขึ้นโดยพระเวทย์ มีสี่ศาสนาหลัก และแต่ละศาสนาก็มีคัมภีร์ศาสนาหนึ่งเดียวเท่านั้น พ่อกำลังก่อตั้งสกุลบราห์มิน และแล้วบราห์มินก็ประกาศสิทธิในสถานภาพของเขาในสุริยะวงศ์และจันทร์ดาววงศ์ พ่อมาและอธิบายกับลูกเป็นการส่วนตัวด้วยพาหนะนี้ เนื่องจากดวงวิญญาณไม่มีตัวตนจึงต้องอาศัยพาหนะอย่างแน่นอน ท่านใช้ร่างกายที่มีตัวตน หากผู้คนไม่รู้ว่าจะดวงวิญญาณคืออะไร เขาจะรู้จักพ่อได้อย่างไร? มีเพียงพ่อเท่านั้นที่บอกสิ่งที่ถูกต้องแก่ลูก ส่วนที่เหลือทั้งหมดที่ผู้อื่นบอกลูกนั้นไม่มีความถูกต้องตามศีลธรรมและไม่มีประโยชน์ใดๆในสิ่งนั้นเลย พวกเขาไม่รู้สิ่งใดเลยเกี่ยวกับผู้ที่พวกเขาหมั่นลูกปัดของลูกประจำของบุคคลเหล่านั้น พวกเขาไม่รู้จักแม้กระทั่งพ่อ พ่อเองมาและให้คำแนะนำของพ่อเอง มีการหลอกลวงด้วยความรู้ เป็นเวลาครึ่งวงจรมีความรู้ และเป็นเวลาครึ่งวงจรมีความเลื่อมใสศรัทธา ความเลื่อมใสศรัทธาเริ่มต้นด้วยอาณาจักรของราวัน ลูกลงบันไดมาเรื่อยๆด้วยความเลื่อมใสศรัทธาและอยู่อย่างดโมประธาณ ผู้คนไม่รู้ถึงหน้าที่การงานของใคร พวกเขากราบไหว้บูชาพระเจ้าอย่างมาก แต่พวกเขาไม่รู้สิ่งใดเลย ดังนั้นพ่ออธิบายว่า เพื่อที่จะประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงเช่นนั้น ลูกต้องพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ สิ่งนี้ต้องใช้ความเพียรพยายาม หากใครบางคนมีสติปัญญาที่หายาบ เขาก็สามารถจดจำด้วยสติปัญญาที่หายาบ แต่เขาควรจะจดจำผู้เดียวเท่านั้น ลูกร้องเพลงว่า บาบา เมื่อท่านมาฉันจะเชื่อมโยงโยคะของสติปัญญาของฉันกับท่านผู้เดียวเท่านั้น เวลานี้พ่อได้มาแล้ว ลูกทั้งหมดมาเพื่อที่จะพบกับใคร? ผู้เดียวที่ให้ท่านแห่งชีวิต และผู้ที่พาดวงวิญญาณไปสู่ดินแดนแห่งความเป็นอมตะ พ่อได้อธิบายแล้วว่าท่านทำให้ลูกได้รับชัยชนะเหนือความตาย พ่อพาลูกไปสู่ดินแดนแห่งอมตะ พวกเขาได้แสดงให้เห็นว่าพระเจ้าเล่าเรื่องราวแห่งความเป็นอมตะแก่ปารวตี เจ้าแห่งความเป็นอมตะคือผู้เดียวเท่านั้น ท่านจะไม่นั่งอยู่ที่หิมาลัยและบอกเรื่องราวแก่ลูก ทุกสิ่งของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาดูเหมือนเป็นเรื่องมหัศจรรย์! อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เป็นผู้เอาชนะอวัยวะของร่างกายด้วยพลังโยคะและกลับมามีสิริสุขอย่างสมบูรณ์ เพื่อที่จะได้มาซึ่งสภาพนั้นจงเฝ้าแต่ตรวจสอบตนเอง
2. เก็บไว้ในสติปัญญาของลูกเสมอว่าลูกเป็นบราห์มินที่จะกลายเป็นเทพ เวลานี้ลูกมาที่นี่เพื่อที่จะกลายเป็นเทพอีกครั้ง เหตุนี้เองลูกต้องเข้าใจเกี่ยวกับบาปและบุญ และมีความระมัดระวังอย่างมากหากลูกมีการแลกเปลี่ยนกับผู้อื่น

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นดวงวิญญาณที่พอใจผู้ที่อยู่อย่างเต็มเปี่ยมอย่างสม่ำเสมอ โดยการทำให้การได้มาซึ่งการบรรลุผลทั้งหมดปรากฏออกมาในสำนักกูรูของลูก
 ทำให้การบรรลุผลทั้งหมดที่ลูกได้รับจากบัณฑิตาในยุคบรรจบพบกันปรากฏออกมาในสำนักกูรูของลูกและความสุขของการได้มาซึ่งการบรรลุผลจะป้องกันลูกไม่ให้ลงสู่ความปั่นป่วนใดๆ แต่จะอยู่อย่างไมไหวหวั่นสั่นคลอนอย่างสม่ำเสมอ ความเต็มเปี่ยมทำให้ลูกไมไหวหวั่นสั่นคลอนและปลดปล่อยลูกจากความปั่นป่วน ผู้ที่เต็มไปด้วยการบรรลุผลทั้งหมดจะมีความสุขและความพอใจอย่างสม่ำเสมอ ความพอใจคือสมบัติที่ยิ่งใหญ่ที่สุด ผู้ที่มีความพอใจมีทุกสิ่ง พวกเขาร้องเพลงอย่างต่อเนื่องว่า ฉันได้มาซึ่งสิ่งที่ฉันต้องการแล้ว

คติพจน์: นั่งในชิงช้าของความรักแล้วการทำงานหนักทั้งหมดจะจบสิ้นลงโดยอัตโนมัติ

*** โอม ชานติ ***